

Forslag

til

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 21. oktober 1959 af *finansministeren*.

§ 1.

Bestemmelsen i § 1 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„§ 1. De i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler skal anvendes med de i nærværende lov fastsatte ændringer og tilføjelser således, at disse, for så vidt angår bestemmelserne i §§ 6, 16, 18-20, 22, 23 og 28, alene gælder ved skatteansættelsen for skatteåret 1960-61.“

§ 2.

Bestemmelsen i § 8 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 udgår. Som ny § 8 indsættes:

„§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.“

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i de årlige udskrivningslove, jfr. §§ 16, 17 og 18 i lov nr. 76 af 21. marts 1959.“

§ 3.

I lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 indsættes som ny § 8 A:

„§ 8 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages gaver, som det godtgøres, at den skattepligtige har

ydet til foreninger, stiftelser, institutioner m. v., hvis midler anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer. Det er en forudsætning for fradrag, at gaven til den enkelte forening, stiftelse, institution m. v. i det pågældende indkomstår har andraget mindst 50 kr. Fradraget kan endvidere kun indrømmes for det beløb, hvorved de gaver som herefter kommer i betragtning, tilsammen overstiger 200 kr. årligt, og det kan ikke udgøre mere end 1 000 kr.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede fradragsret er betinget af, at finansministeren for det kalenderår, hvori gaven ydes, har godkendt den pågældende forening m. v. som berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavebeløbet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1.“

§ 4.

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„*Stk. 2.* Udgifter til befordring betragtes kun som fradragsberettigede, for så vidt de er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Udgift til befordring mellem hjem og arbejdsplads kan dog fradrages i det omfang, udgiften overstiger 600 kr. årligt. Fradrag kan ikke indrømmes med større beløb end det, hvorved udgiften ved anvendelse af billigste offentlige transportmiddel overstiger 600 kr. årligt.

Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af